

БДС ISO 31000

ВЪВЕДЕНИЕ

Организациите, независимо от техния вид и големина, са изправени пред вътрешни и външни фактори и влияния, които създават неувереност дали и кога ще постигнат своите цели. Влиянието на тази неопределеност по отношение на постигането на целите на дадена организацията представлява т. нар. „*риск*“.

Всички дейности на една организация съдържат рискове. Организациите управляват риска, като го идентифицират, анализират и след това преценяват необходимостта от промяна чрез въздействие върху риска, за да се удовлетворят критериите за риск. През целия този процес те обменят информация и се консултират със заинтересованите страни и наблюдават и преглеждат риска и средствата за управление, които изменят риска, с цел да се гарантира, че не е необходимо по-нататъшно въздействие върху риска. Този международен стандарт описва подробно този систематичен и логичен процес.

Въпреки че всички организации управляват рискове на различни нива, този международен стандарт дава определен брой принципи, които трябва да бъдат прилагани, за да бъде ефикасно управлението на риска. Този международен стандарт препоръчва организациите да разработват, внедряват и непрекъснато да подобряват организационната рамка, за да се интегрира процесът на управление на риска в процесите на управление на цялата организация, в нейната стратегия и планиране, управление, създаване на отчети, както и в политиките, ценностите и културата на организацията.

Управлението на риска може да се прилага за цялата организация, във всички нейни области и нива на действие във всеки момент, както и за конкретни функции, проекти и дейности.

Въпреки че практиката по управление на риска се развива с течение на времето и в много сектори, за да се отговори на различни потребности, приемането на съвместими процеси в цялостната организационна рамка може да помогне да се гарантира, че рискът в дадена организация се управлява по ефикасен, ефективен и съвместим начин. Общият подход, описан в този международен стандарт, дава принципи и указания за управление на всякаква форма на риск по систематичен, прозрачен и надежден начин, в каквато и да е област и при каквито и да е обстоятелства.

Всеки конкретен сектор или конкретно приложение на управлението на риска носят със себе си собствени потребности, участници, възприятия и критерии, които го характеризират. Ето защо, съществен елемент на този международен стандарт е включването на "*установяване на обстоятелствата*" като дейност от общия процес на управление на риска. Установяването на обстоятелствата ще позволи да се разберат целите на организацията, средата, в която тя се стреми към тези цели, заинтересованите страни и многообразието от критерии за риск. Всички тези елементи ще подпомогнат разкриването и оценяването на естеството и сложността на нейните рискове.

Внедряването и поддържането на управлението на риска в съответствие с този международен стандарт позволява, например, на дадена организация да:

- увеличава възможността за постигане на целите;
- насърчава проактивното управление;
- осъзнава необходимостта от идентифициране и въздействие върху риска в цялата организация;
- подобрява идентификацията на възможностите и заплахите;
- да бъде в съответствие с изискванията на нормативните актове и на международните стандарти;

- подобрява създаването на задължителните и доброволни отчети;
- подобрява управлението;
- увеличава сигурността и доверието на заинтересованите страни;
- създава надеждна основа за вземане на решения и планиране;
- подобрява средствата за контрол;
- разпределя и ефикасно да използва ресурсите за въздействие върху риска;
- подобрява оперативната ефикасност и ефективност;
- подобрява постиженията по отношение на здравето и безопасността и опазването на околната среда;
- подобрява предпазването от загуби и управлението на инциденти;
- свежда до минимум загубите;
- подобрява организационния опит; и
- подобрява устойчивостта на организацията.

Този международен стандарт е предназначен да отговори на потребностите на широк кръг от заинтересовани страни, включително:

a) персонала, отговорен за създаването на политика за управление на риска в рамките на своята организация;

b) персонала, отговорен за осигуряването на ефикасно управление на риска в рамките на организацията като цяло или за определена област, дейност или конкретен проект;

c) персонала, който оценява ефикасността на организацията по отношение на управлението на риска, и

d) разработващите стандарти, указания, процедури и добри практики, в които изцяло или частично се определя начинът, по който трябва да бъде управляван рискът в конкретния контекст на тези документи.

Настоящите практики и процеси за управление в много организации включват елементи на управлението на риска, и много организации вече са приели документиран процес за управление на риска за конкретни видове риск или ситуации. В такива случаи дадена организация може да реши да извършва критичен преглед на своите съществуващи практики и процеси в светлината на този международен стандарт.